

VETLLA DE PREGÀRIA

davant del CIE de Barcelona

Dissabte 18 de gener del 2020 a les 18h

Carrer E Zona Franca n°40

Línies d'autobús 21 i 109

No esteu sols

PROU HOSTILITAT

CONVOCA I ORGANITZA: Grup de visites al CIE (Fundació Migra Studium - Servei Jesuïta a Migrants)

VETLLA DE PREGÀRIA DAVANT DEL CIE 18 GENER 2020

Prou hostilitat. No esteu sols!

Benvinguts i benvingudes,

Fa sis anys les persones voluntàries del projecte d'acompanyament a interns del CIE van pensar que seria bona idea venir a pregar aquí davant un dissabte al vespre. Creien que tenia sentit fer-ho. Sentit, per allò que és el CIE, per allò que simbolitza i per aquells que hi són internats.

El CIE és un centre de privació de llibertat de persones migrades. Teòricament, qui es troba aquí tancat només espera la seva expulsió, la seva deportació al seu país d'origen. Els 60 dies d'internament són l'últim terrible tràngol abans d'abandonar Espanya.

A més, el CIE simbolitza l'hostilitat vers les persones migrades; és el rostre visible, físic, estructural de la voluntat cega de no acollir, de no reconèixer, de no atendre. Polítiques que neguen acollida, protecció, reconeixement i atenció, són polítiques que maten. Són decisions polítiques les que permeten construir, explotar i mantenir els CIE. Hi ha 8 CIE a Espanya, desenes a la resta d'Europa, centenars a la resta del món.

Els interns són persones amb projectes migratoris, el que vol dir desitjos de vida bona, que estan a punt d'ensorrar-se. Els somnis d'integració, de regularitzar la residència, de treballar, d'estudiar, de rebre protecció internacional, de viure com a ciutadans a casa nostra, són estripats al CIE: són molt poques les històries d'èxit dins del CIE, són pocs qui surten en llibertat i arriben a poder refer la seva vida aquí. Les voluntàries de Migra Studium saben que sovint han d'acompanyar fracàs i patiment sense treva. Però és també aquí on es fa palesa la humanitat, que és també molt fràgil, com ho és sempre la condició humana. Unes poques visites, unes poques converses, l'acompanyament dels voluntaris vol ser esclatxos d'hospitalitat en aquests murs.

I més enllà d'aquests murs, a la nostra ciutat, també hi ha moltes persones que fan possible esclatxes d'hospitalitat, fins i tot obrint les portes de casa seva al foraster, a l'estranger. Enmig de tanta hostilitat aquests petits gestos fan visible el somni de Déu d'una humanitat transfigurada i reconciliada.

Per acompanyar els voluntaris i sobretot, per acompanyar els interns és que us hem tornat a convidar un any més. Posarem algunes històries de vida a la nostra pregària, davant la porta del CIE; llegirem aquests fragments de biografies que hem acompanyat al llarg de l'any passat per compartir-les amb vosaltres a la pregària.* Sentirem textos sagrats de diferents tradicions religioses (jueva, musulmana i cristiana) que acullen i santifiquen aquestes històries de vida. Cantarem i escoltarem música. Volem que aquesta sigui una estona reivindicativa i contemplativa.

Reconeixem que, per a nosaltres, mentre no aconseguim tancar el CIE, aquest esdevé un lloc sagrat, perquè són sagrades les vides de les persones internades i el seu patiment. La fe ens crida a tenir cura d'aquestes vides a través del servei, l'acompanyament i la defensa dels seus drets. En definitiva, ens sentim cridats a ser hospitalàries. Prou hostilitat. No esteu sols!

18 de Gener del 2020

**Els noms dels testimonis han estat modificats per mantenir la confidencialitat de les persones internes.*

CANT: LENTAMENT

Lentament, ens fem presents, i acollim
la vida que ha de néixer a cada instant, a cada instant.

el pobre que ara dorm al meu carrer, al meu carrer.
el dubte de qui dóna el primer pas, el primer pas.
la mare que ara vetlla aquest infant, aquest infant.
els somnis d'immigrants que s'han truncat, que s'han truncat.
la por de qui se sent sol i oblidat, sol i oblidat.

VULL TENIR UNA VIDA DIGNA

Amín, 19. Marroc. Ocupació en origen: **ballarí**

‘Tengo diecinueve años y soy de Marruecos. Me gusta mucho la música y la danza, soy bailarín. Nací en Fez, de donde me fui cuando tenía diez años. Mi madre había fallecido y me quedé solo con mi padre, quien me maltrataba una y otra vez; aún tengo las cicatrices de los cigarros que él apagaba en mis piernas. Yo no soportaba esa vida, así que decidí irme. Llegué a España solo, dentro de un camión. Llegué a tener permiso de residencia, pero caducó y se me pasó renovarlo. Me detuvieron cuando cometí un hurto y me trajeron al CIE. Ojalá pudiera volver atrás, estoy muy arrepentido: me acuerdo mucho de mi madre, de mi pareja que estaba embarazada y que perdió al bebé poco antes de que me internaran. Cada vez que acaba la visita de la voluntaria de Migra, le pido que me abrace y siempre intento que vea en mi cara una sonrisa antes de irme con el policía que me lleva de vuelta a mi celda’.

Amín va ser expulsat al Marroc després de 57 dies d'internament.

Silenci

TRES ANYS I DOS MESOS

José Carlos, 34. Colòmbia. Ocupació en origen: **ciclista professional**

‘Tres anys i dos mesos. No es tracta de cap condemna, és l’edat que tenen els meus dos fills que em vindran a visitar en unes hores. Vaig fugir farà 8 anys de Quindio, Colòmbia, on un problema amb una banda de narcotraficants va fer que caigués sobre mi i la meva família una amenaça de mort. Amb 26 anys vaig deixar enrere una carrera professional de ciclista i tot el que m’estimava. Després d’alguns anys complicats, estava estructurant la meva vida per a ser un home correcte fins que un dia em van identificar com a indocumentat i em van tancar al CIE. M’estic medicant per poder suportar aquesta situació perquè no puc suportar el pas del temps sense fer res. Somnio només amb poder passar tot el temps del món amb els meus fills i la meva parella. I prego, prego al meu ‘Diosito’ per veure la seva llum i seguir-la al sortir’.

José Carlos va sortir lliure als 52 dies d’internament.

CANT: VINE PARE DELS POBRES

Vine Pare dels pobres
omple a tots del teu amor.
Vine Pare dels pobres
omple a tots del teu amor.

LA MARE S'ENFADARÀ AMB MI

Raouf, 16. Algèria. Ocupació: Estudiant.

'Etic molt enfadat, no sé per què m'han tancat. Soc menor, tothom ho veu perquè sempre em diuen que tinc cara de nen. I no he fet res dolent. Què li diré a la meva mare? Ella no sap que he vingut a Espanya en pastera. No he fet res dolent. Vam arribar a Formentera i jo i cinc més ens vam amagar a un bosc, però al tercer dia teníem tanta gana que vam sortir. Vam veure una senyora li vaig dir que era menor i ella em va portar a la comissaria. Després, el jutge a Eivissa, el viatge a Barcelona i ara aquí, tancat al CIE. M'han dit que em poden fer unes proves per demostrar que sóc menor i les he demanades: a veure si me les fan aviat i puc sortir. No vull trucar la mare perquè segur que s'enfada amb mi. Ella no sabia res, no sabia que m'anava en pastera.

Raouf va ser tornat a Algèria 7 dies després d'arribar al CIE.

Silenci

LO INTENTARÉ LAS VECES QUE HAGA FALTA

Salem, 34. Tunísia. Ocupació habitual: **paleta**

Cuatro veces he intentado pasar la frontera con Melilla escondido en los bajos de un camión. Las tres primeras me detuvieron y la última vez me rompieron una pierna al darme una paliza. No me importa. Si me expulsan, lo intentaré de nuevo hasta que pueda quedarme. Hoy llevo 25 días encerrado aquí; la semana pasada pensé que venían a por mí para expulsarme y me bebí lo que quedaba de gel de la ducha, pero un compañero de celda entró en el baño e hizo que me llevaran a la enfermería. La próxima vez me tragaré una pila o me rajaré un brazo, no sé, me da igual pero no puedo volver a Túnez. Aquello no es vida, no hay trabajo digno, somos casi esclavos... Aquí yo no quiero problemas, casi no hablo con nadie, sólo con los de mi celda y, aun así, hablo poco. Estoy solo, no tengo a nadie en Barcelona; cuando salga quisiera llegar a Francia, allí tengo unos tíos y puedo quedarme con ellos, me ayudarán a buscar trabajo. Comenzaré de nuevo.

Salem va ser alliberat als 55 dies d'internament.

CANT: NADA NOS SEPARARÁ

Nada nos separará (x3)
del amor de Dios.

Res no ens podrà separar (x3)
de l'amor de Déu

ELS TROBO A FALTAR

Abdallah, 30. Algèria. Ocupació habitual: **pescador**

'Llevo aquí 50 días, no sé qué van a hacer conmigo, pero tengo el presentimiento de que me expulsarán; prefiero no pensarlo, que sea lo que Dios quiera. A veces colaboro con las personas que vienen de Migra a visitarnos y les hago de intérprete: al menos estoy ocupado y me siento útil. Tengo a mis hijos en Zaragoza, con mi mujer, viven en un piso de acogida, sé que están bien pero no pueden venir a visitarme: les echo de menos. A ella no le puedo explicar que la semana pasada me dieron una paliza. En la hora de la comida, cuando estaba en la fila, un agente me empujó contra la pared; por la noche, estaba en el lavabo y vinieron dos y me golpearon. Sé que puedo denunciarles, pero ¿para qué? Me faltan diez días para salir. Dios me está dando fuerza; siento que está a mi lado, por Él puedo resistir; aunque me vuelvan a golpear, yo aguanto, Insha'Allah!'

Abdallah va ser expulsat a Algèria als 58 dies d'internament.

Silenci

EL DARRER BRI D'ESPERANÇA

Walter, 55. Perú. Ocupació: **Agricultor**

'Visc a Catalunya des de l'any '95. Avui mateix m'han confirmat que demà a les 19h m'expulsen... després de tant de temps. Jo aquí tinc la meva vida, els meus fills i nets però res importa: m'expulsen. Vaig estar a la presó, on em van diagnosticar esquizofrènia amb pèrdua de memòria; uns dies abans de sortir em van escriure a un projecte per afavorir la meva reinserció però just a la porta de la presó m'esperava un cotxe de la policia per portar-me aquí. Demà m'expulsen i deixaré tota la meva vida aquí. Tinc por d'oblidar-me dels fills i dels néts. A Perú no podré seguir cap tractament mèdic, ningú m'ajudarà allà. El meu consol és retrobar-me amb la mare, estarà molt velleta després de vint anys: aquest és ara l'únic meu somni: veure-la abans de que jo perdi la memòria per complet'.

Walter va ser expulsat en un macro vol cap a Lima l'endemà d'aquesta conversa.

CANT: IN MANUS TUAS

In manus tuas, Pater, comendo spiritum meum,
In manus tuas, Pater, comendo spiritum meum.

2a Part - Testimonis d'Hospitalitat

UNA NOVA VIDA ÉS POSSIBLE

Meriem, 29. Marroc. Ocupació actual: **Treballadora de la Llar**

Víctima de violència de gènere en el seu país va arribar a Espanya (Melilla) fa 6 anys. Va viure amb diferents coneguts del seu país i va treballar fent feines a diferents cases... Va aconseguir la residència i va decidir viatjar a Barcelona. També va continuar la mateixa dinàmica: viure amb diferents coneguts del país i anar fent feines que li anaven sortint... Va iniciar un curs a Migra i va explicar de les seves dificultats per aconseguir vivenda... Va entrar a la Xarxa d'Hospitalitat i va ser acollida per una família poc més de tres mesos. Poc a poc va anar tenint una vida més estable i també va poder accedir a un contracte de feina... Com que va guanyar autonomia econòmica va aconseguir llogar una habitació. Des de fa un any, es va fent realitat una nova vida per a la Meriem. I tot gràcies a les portes que es van obrir per aquells que arriben aquí buscant unes millors condicions de vida.

L'HOSPITALITAT DE QUATRE FAMÍLIES

Roberto. Nicaragua. Ocupació: **Estudiant universitari**

L'estiu del 2018, el Roberto va venir a Migra a un curs de formació professional. Feia uns mesos havia arribat de Nicaragua i la seva sol·licitud d'asil estava en tràmit però la falta de recursos públics l'obligaven a alternar situació de carrer amb alguna estada en alberg o pensió. Durant gairebé un any va estar acollit en la Xarxa d'Hospitalitat per quatre famílies que li ha permès crear uns vincles afectius estables i li ha donat tranquil·litat per poder iniciar la recerca de feina. Fa poc més d'un mes ha trobat feina i comparteix habitatge amb altres dos estudiants. El granet de sorra d'uns i la porta oberta d'altres ha fet possible que en Roberto tal com havia somiat, hagi pogut iniciar aquí una nova vida. Ha agraït personalment a cada família el temps viscut amb elles.

CANT - TRENCANT FRONTERES

Ningú que no es vegi obligat
vol marxar de casa seva,
engegar el compte enrere
al rellotge de la vida,
al vol de la llibertat.

Travessant l'infern del nostre món
sentint-hi les mancances,
palpant les enyorances,
desitjant trobar-se
a casa nostra un món millor.

De vegades, però, no s'està a l'alçada
del que se'ns reclama,
del que podríem fer.
No mirem a un altre costat.
No és qüestió de fe, és qüestió de dignitat.

Tot plegat està a les nostres mans:
no es tracta de banderes, de races ni religions...
Es tracta d'ajudar a trencar fronteres.

Trenquem fronteres quan deixem la porta oberta.
Trenquem fronteres quan la por no s'apodera del meu cor.
Trenquem fronteres quan no fem un pas enrere.
Trenquem fronteres quan em mires i em somrius.

Jo... jo... jo vull trencar fronteres (x3).
Jo... puc trencar fronteres.

Tradició Islàmica:

Mi religión es el Amor por Ibn Arabi

“Hubo un tiempo,
en el que rechazaba a mi prójimo
si su fe no era la mía.
Ahora mi corazón es capaz
de adoptar todas las formas:
es un prado para las gacelas
y un claustro para los monjes cristianos,
templo para los ídolos
y la Kaaba para los peregrinos,
es recipiente para las tablas de la Torá
y los versos del Corán.
Porque mi religión es el amor.
Da igual,
a dónde vaya la caravana del amor,
su camino es la senda de mi fe.”

لقد كنت قبل اليوم أنكر صاحبي
إذا لم يكن ديني إلى دينه داني
لقد صار قلبي قابلاً كل صورة
فمرعى للغزلان وديراً للرهبان
وبيتاً للأوثان وكعبة طائف
وألواح توراة ومصحف قرآن
أدين بدين الحب ألى توجهت
ركائبه ، فالحب ديني وإيماني

Silenci

Tradició Cristiana:

Benaurances (Mt 5, 1-10)

En veure les multituds, Jesús pujà a la muntanya, s'assegué, i se li acostaren els deixebles. Llavors, prenent la paraula, començà a instruir-los dient:

Feliços els pobres en l'esperit: d'ells és el Regne del cel!

Feliços els qui ploren: Déu els consolarà!

Feliços els humils: ells posseiran la terra!

Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: Déu els saciarà!

Feliços els compassius: Déu se'n compadirà!

Feliços els nets de cor: ells veuran Déu!

Feliços els qui treballen per la pau: Déu els anomenarà fills seus!

Feliços els perseguits pel fet de ser justos: d'ells és el Regne del cel!

Tradició Jueva: CANT

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד

Shema Israel Adonai elohenu Adonai ehad, (x4)

Escolta Israel el Senyor és el nostre Déu, u és el Senyor (x4)

4a Part - Pregària Final

Per acabar us convidem a encendre les vostres espelmes. Aquestes espelmes representen el patiment de totes les persones que deixen la seva terra cercant un present i un futur millors. Us convidem que us les endugueu a casa, perquè ens ajudi a tenir present la pregunta QUÈ PODEM FER? A la nostra vida, a la feina, als carrers, al veïnat, als espais de participació política.... què podem fer per acollir-los i perquè es respectin els seus drets i la seva dignitat. Recordem, que els millors aliats que té la injustícia són el silenci, la ignorància i la indiferència.

Senyor, tu que a ningú veus com a un estrany i a ningú deixes sense la teva protecció, conforta els nostres germans i germanes migrants perseguits i els detinguts en els CIE. Concedeix-los a tots fortalesa i serenitat per a afrontar els difícils moments que viuen. I a nosaltres, dóna'ns un amor fort i decidit, per poder ser hospitalaris, acollidors i profètics. Ajuda'ns a posar els mitjans per lluitar per una reforma migratòria integral i pel tancament dels CIE. En aquest món, que sembla tant deshumanitzat, ajuda'ns a ser llum en el nostre entorn. Llum que ajudi a deixar enrere la hostilitat per donar pas a la hospitalitat i l'acollida. Ajuda'ns a caminar sense por i a plena llum, com a filles i fills del mateix Déu.

CANT: PARE NOSTRE (VINE SENYOR)

Pare tu que estàs al cel,
més enllà dels llocs i de la història.
Sant és el teu nom, ni el goso pronunciar.
Gran el teu regne, eterna esperança.

L'amor que Tu ens tens podrà ser real
entre tant dolor i tanta violència.
Fes d'aquesta terra lloc de llibertat,
viva justícia, plena igualtat...

Dóna'ns l'aliment d'avui, set de veritat,
i perdona'ns quan fallem amb els germans.
No permetis que ens deixem portar pel món
i allibera'ns de la por.
Vine Senyor, vine Senyor.

[PARE NOSTRE RESAT] + tornada.

Gràcies per venir!

Organitza:

Grup de Visites al CIE (Fundació Migra Studium - Servei Jesuïta a Migrants)

Adhesions:

ACAT-Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura, ACO (Acció Catòlica Obrera), Arrels Sant Ignasi, Asociación Mujeres Migrantes Diversas, Associació Atzavara-arrels, Associació Intercultural Diàlegs de Dones, Associació Irdia, Centre per la Defensa dels Drets Humans, Associació Noves Vies, Càritas Diocesana de Barcelona, Casal Lloïola, Centre Cultural Islàmic Català, Col·lectiu de capellans obrers, Col·lectiu Hourria, Consell Islàmic de Catalunya, Cristianisme i Justícia - Fundació Lluís Espinal, CVX Catalunya, Delegació Diocesana de Pastoral Obrera, Delegació Diocesana de Pastoral Social i Caritativa, EICASCANTIC (Espai d'Inclusió i Formació Casc Antic), Entrecultures, Església Evangèlica EEC, Forum L'Hospitalet, Fundació Bayt Al-Thaqafa, Fundació Carles Blanch, Fundació Comtal, Fundació Educació Solidària, Fundació Escola Cristiana de Catalunya, Fundació Jesuïtes Educació, Fundació La Salut Alta, Fundació La Vinya, Fundació Pere Tarrés, Fundació Privada Benallar, Fundació Privada Servei Solidari, Fundació Privada Viarany, GOAC (Germanor Obrera d'Acció Catòlica), JELL - Jesuïtes Educació en el Lleure, Jesuïtes Catalunya, JOC Nacional de Catalunya i les Illes, Justícia i Pau Barcelona, MCECC - Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans, Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona, Parròquia St. Anna-Hospital de Campanya, PROIDE (Promoció i Desenvolupament), SOS Racisme Catalunya, URC (Unió de Religiosos de Catalunya), VOLS-Voluntariat Solidari.

si vols saber-ne més visita: <http://www.migrastudium.org>
o contacta a: cie@migrastudium.org